

BIZTATÁS

Juhász Zsófia

Egész világot hozzál, hogyha jössz
Arcod ragyogjon, fényljen mint a könny,
Napfény csillogjon ujjaid hegyén
Mellyel simogatsz a fájdalmak helyén.

Egész világod szóljon, ha köszönsz
Vidám „jó napot” - napba öltözött
És kézfogásod erős mint a pánt
mely azt üzeni: senki se bánt!

Egész karoddal ölelj hogyha fogsz,
Fél öleléssel, csak félig dobogsz
Ha a küszöbnél lábad megáll,
a mosolygásod szívbe nem talál

Egész világod szóljon, ha beszélsz
Megtorpanásod azt jelenti- félsz
Csak félig fuvod arany trombitád
Pedig a jó szó gazdára talál.

A zsebeidből folyjon drága gyöngy
mely beragyogja mind azt mi göröngy
Ajtónyitásod nyomán fény derül
Egész szívvel vagy csak birtokon belül

Otthon leszel, ha kigyújtod a fényt
és ha reménnyel táplálsz majd reményt
Egész világot adjál hogyha adsz
Apró darabkák nem számítanak
Egész világot adjál hogyha adsz
Fél világoddal- magadra maradsz!

Egész világot kaptál nem felet
Ő azért jött, hogy- bővölködjének!

Forrás: www.keresztenydalok.hu